

Missions-Efterretninger.

Udgives maanedlig af Den danske og norske Konferens.

Nr. 12.

December.

1912.

Bønneugen.

Vor Bønneuge holdes i Aar fra den 21de til og med den 28de December. Menighederne vil som sædvanligt modtage Bøsninger — een for hver Dag.

„Han er trofast, som eder kaldte, han skal og gjøre det.“ 1 Thess. 5, 24. Den allerførste Betingelse, for at vi kan erholde Guds rige Betsignelse, er, at vi har en uroffelig Tillid til Herren og en stærk Tro paa, at han elsker og hører os. Vi kommer ikke til Herren, som Hedningerne kommer frem for deres Guder, i Angest og af Frygt for, at vor Gud er vred paa os og af den Grund ikke vil høre os, men vi kommer til Herren, som Børn kommer til deres Forældre, siter paa at finde baade Forskaælse og Sympati.

Vi behøver at søge Herren; thi uden hans Kraft og Bistand er vi evig fortabte. For at udføre den Gjerning, som Gud har betroet os, maa vi salbes med Kraft fra det høje. „Ikke ved Magt og ikke ved Styrke, men ved min Aand, siger den Herre Zebaoth.“ Sak. 4, 6. Derfor gjælder det om, at vi personlig erhoder en rig Betsignelse, mere Kraft og større Visdom til at vandre et Liv til Herrens Ære og til at udføre en Gjerning for ham. Som Familier behøver vi Herrens Betsignelse. Ikke saa faa Forældre iblandt os ser med Bedrøvelse deres Børn følge Verden; der findes ogsaa Børn iblandt os, hvis Forældre ikke kjender Herren. Lad os særlig bede for saadanne under den kommende Bønneuge. Hvem ved, om ikke Herrens Ord, som er talt ved Profeten Malakias (4de Kap. 6te Vers), skal gaa i Dphylbelse! Vi maa heller ikke glemme at bede for vore Naboer og Venner. Der hviler et stort Ansvar paa os overfor dem, vi omgaaes daglig; „thi Kristi Betsugt er vi for Gud, baade blandt dem, som frelses, og blandt dem, som fortabes, for disse en Dødsens Lugt til Død, for hine en Livsens Lugt til Liv.“ 2 Kor. 2, 15. 16.

En alvorlig Bøn formaar meget. Her skal vi blot henvisse til en Elias paa „Karmels Bjerg“, en Josafat i „Thokoas Ord“, en Ezeqias i Jerusalem, en Daniel i Lovetulcn, for ikke at tale om alle de andre Bønnens Mænd, der omtales i det Nye Testamente, lige fra Zartarius til Apostlene paa Pinsesestens Dag og siden. Refuskaterne kjender vi, og det kan ikke andet end anspre os til at søge Herren om den samme Kraft, som blev alle disse Troeshelte til Del.

Et stort og herligt Vært er os betroet. Et Budskab, der omfatter hele Verden, men vi er et ringe og fattigt Folk. I vor egen Kraft og Styrke kan vi intet udrette. Tidens Strøm er os imod. Store Bjerge taarner sig op for os, og Fjenden lurar paa os og lægger sine Snaarer for at fange os. Alligevel er vi et lykkeligt Folk; thi Herrens stærke Arm omslutter os, og han elsker os med en evig Kjærlighed. Han troster og opmuntrer os under alle Livets Kampe og Vanstælgeligheder. Han glemmer ingen. Hvor herligt! Lad os derfor søge ham inderligt og oprigtigt! Glem ikke at bede for Herrens Tjenere og Folk her i Scandinavien, i Europa og andre Verdensdele. Særlig bør vi bede meget for vore Missionsarbejdere i de fjerne, mørke Hedningelænde. Og idet vi beder for disse, lad os saa huske paa, at vort Bønneugeoffer gaar til Missionen i disse Lande. Lad os gjøre, hvad vi kan, i saa Henseende. Det kommer ikke netop an paa, om Gaven er stor eller liden, kun at vi giver i Forhold til, som Herren har givet os, og at vi giver af et glad og oprigtigt Hjerte; „thi Gud elsker en glad Giver“.

Idet jeg saa onsker alle vore kjære Søstende her i Scandinavien en betsignet Bønneuge, ja den bedste, vi endnu har oplevet, beder jeg eder modtage en broderlig Hilsen Eders i Kristus forbundne Broder

J. C. Raft.

Bønneugen.

„Efterdi vi ved Tiden, at Stunden er allerede der, vi skal opstaa af Søvn.“ Rom. 13, 11. Apostelen betyder her til Herrens Komme for at belønne sit Folk.

„Efterdi vi ved Tiden.“ De alene kan vide Tiden, som giver Agt paa Profetiens Ord. Gud har i sin Godde paa Forhaand skildret sin Menigheds Pilegrimsvandring fra det tabte Paradis til dets Gjenoprettelse. Naar Strafedomme er tomme over Menneskene for deres Ugudelighed, saa har Herren altid oprejst et advarende Lys for at indbyde alle til at undfly og finde Frelse. Saaledes ogsaa nu. Hvor er vi? Vi passerer forbi de sids Bejrnærker. Naar vi betragter denne Times forskædte Scener med dens mørke Fremtid, kan vi med Sandhed sige: „Dette er en Dphylbelse af de profetiske Ord“.

efrygtelige Storm nærmer sig. Den brølende Tor-
hørs tydelig. Trængselstiden kommer rullende over
lige saa uundgaelig, som da Dybets Kilder aabnedes
Syndfloden oversvømmede Verden. Den kommer sa-
ende over de sovende og utro Kristne samt Hysterne
om et Lyn og finder dem sovende, drømmende, uforbe-
redte. Tegnene, som gik forud, saa de, men bekymrede
ikke derom. Tordenen ruller. De hører den ikke.
Hnene blinker, og en dødbringende Tryghed herfer.

„Hvad skal vi gjøre?“ raaber Bægteren paa sin Post.
Svaret kommer. Freden er flyet bort. Krig og Lov-
løshed er traadt i Stedet og Haanden paa Bæggen stri-
ker: Talt, vejet, fundet for let.

Mine kjære Søffende: er det ikke paa høj Tid, at vi
taager op af Søvne den kommende Bønneugel Alle, som
er vaagne, maa hjælpe til med at vække dem, som sover,
at vi paa ny kan frelse Mennesker, dragende dem som en
Brand ud af Ilden. Endnu en kort Tid, saa er Høsten
forbi, Sommeren til Ende og mange vil forsvinde raabe:
„Vi er ikke frelsede!“

Kom til Noderne i Bønneugen i Stedet for at gaa til
elskabelige Sammenkomster. Bestem eder nu til at over-
være alle Moderne og opmuntre andre til at komme.
Lad os bede Gud vække alle sovende og ligegyldige ved
sin Aand. Lad alle bestemme sig til at arbejde, arbejde,
arbejde, at vi maa kunne vinde mindst én Sjæl for
Herren denne Vinter, om Gud sparer vort Liv.

Drammen den 12te Novbr. 1912.

R. E. Bergerfsen.

De 35 Dre.

„Hvad er det for 35 Dre?“ spørger maasse en og
anden, der enten ikke var til Stede ved Aarsmoderne
sidste Sommer eller har glemt en af de Beslutninger,
som der blev vedtaget.

De stadig større Krav til Midler, som vor hurtigt
voksende evangeliske Virksomhed medfører, gjør det nød-
vendigt, at vort Folk paa en freds mere virksom og
energiig Maade paatager sig alle Sider af det mange-
sidtge Ansvar, som naturlig paahviler det i denne Tid.
Det var for at følge med i en Bestræbelse, der bliver
gjort i andre Lande, at vi ved vore gode Aarsmøder i
Maaj Maaned fattede den Beslutning at ville søge at
vinge de frivillige Gaver (altsaa Sabbatsfølegaver,
ugentlige Dre og Nyaarssoffer osv.) op til 35 Dre om
uden pr. Medlem.

At en saadan Ordning vilde være baade ønskelig og
aktiv, vil enhver straks kunne indse. Hvis den blev
gjort overalt, vilde det ikke alene betyde en stor For-
øgelse af Midler til Virksomheden, men ogsaa i ganske
forordentlig Grad lette den tunge Byrde, som hviler
paa de Brodres Skuldre, der bærer det nu snart over-
vægende Ansvar for Fremmedmissionens Vedligeholdelse
ikke at tale om dens Udvikelse. Den vilde tillige
gøre dem et nogenlunde paalideligt Grundlag for Bereg-
ninger over, hvor meget der kunde ventes at komme ind
paa hver Uge, Maaned eller Kvartal, noget, som maa være
meget stor Betydning for dem, der daglig staar over-
for det vanskelige Spørgsmaal, i hvilken Udstrækning
skal besvare de mange indtrængende Opfordringer
om at sende nye Arbejdere til de trængende Missions-
steder i fremmede Lande. Som bekendt gaar alle disse fril-
lige Gaver (Sabbatsfølegaver, ugentlige Dre og Nyaars-
soffer eller Bønneugeoffer) direkte til Fremmedmissionen.
Vi fattede altsaa den nævnte Beslutning at ville søge
naa derhen, at disse Gaver løber op til gennemsnitlig
indtægt 35 Dre om Ugen for hvert Medlem i vore Menig-
heder. Ikke alle kan give saa meget, men mange kan og bør
gøre det mere. I hvilken Udstrækning har vi nu ind-

frtet vort Løfte i den Tid, som er gaaet siden Aarsmø-
derne? Rapporterne for de henrundene tre Kvartaler af
Aaret 1912 viser, at der i Sabbatsfølegaver og ugentlige
Dre hver Uge er indkommet pr. Medlem som følger:

	Bestnorst Konf.	Østnorst Konf.	Danst Konf.	Unions- distriktet
1ste Kvartal . . .	7 Dre	6½ Dre	8½ Dre	8½ Dre
2det Kvartal . . .	14½ ”	10 ”	12½ ”	13½ ”
3dje Kvartal . . .	8 ”	8¾ ”	24 ”	10 ”

Naar undtages nogle mindre Beløb, der indkom for
sent til at komme med paa Aarsrapporten, og som der-
for er medregnet i den netop opgivne Oversigt over de
tre Kvartaler, indbefatter disse Tal imidlertid ikke de
sædvanlige Dre, der optages ved Bønneugens Slutning,
da man jo ikke kan sige, hvor meget disse vil andrage,
før de er indkomne. Men tager man Aaret 1911 som
Grundlag, saa kan man dog gjøre en Forhaandsbereg-
ning, der neppe vil slaa ret meget fejl. Ifølge Aars-
rapporten for 1911 stjæntede Søffende i Norge i Fjor
i alt Kr. 2429.21 og i Danmark Kr. 4683.75 i Bønne-
ugeoffer. Fordelt paa 52 Uger bliver dette for hele
Norges Vedkommende 4¾ Dre pr. Medlem og for hele
Danmarks Vedkommende 8 Dre pr. Medlem. Gaar man
ud fra, at der bliver stjæntet lignende Beløb ogsaa i
Aar (stjont man jo gjerne vil haabe, de maa blive noget
større), saa bliver Resultatet for de henrundene tre Kvar-
talers Vedkommende i 1912 følgende:

	Bestnorst Konf.	Østnorst Konf.	Danst Konf.	Unions- distriktet
1ste Kvartal . . .	11¾ Dre	11¼ Dre	16½ Dre	16½ Dre
2det Kvartal . . .	19¼ ”	14 ”	20½ ”	21½ ”
3dje Kvartal . . .	12¾ ”	13½ ”	32 ”	18 ”

En lignende Beregning over Gaver i de andre Dele
af den skandinaviske Unionskonferens viser et lignende
Forhold. Følgende Oversigt viser, hvor meget hvert
Medlem i Sverige og Finland ugentlig har stjæntet som
Gaver i de forløbne tre Kvartaler i 1912. Ifølge Aars-
rapporten for 1911 gav Svensk Konferens (som den
Gang indbefattede den nuværende Sydsvenske Missions-
mark) Kr. 1971.97 som Bønneugeoffer, medens Finsk
Konferens gav Kr. 1016.81 og Nordsvrige Kr. 97.94.
Tager man de Gaver, som i de henrundene tre Kvartaler
er indkomne i Form af Sabbatsfølegaver og ugentlige
Dre osv., og derhos gjør Regning paa et lignende Be-
løb i Bønneugen som i Fjor, bliver de ugentlige Bi-
drag pr. Medlem følgende:

	Svensk Konf.	Finsk Konf.	Nord- svrige	Syd- svrige
1ste Kvartal . . .	11½ Dre	20¼ Dre	17¾ Dre	11¾ Dre
2det Kvartal . . .	15 ”	21¼ ”	7¾ ”	13¼ ”
3dje Kvartal . . .	21½ ”	19½ ”	18¾ ”	13 ”

Der er saaledes endnu et Stykke igjen til de 35 Dre,
vi har sat os som Maal. Vi haaber, at Søffende i den
ene Maaned, der endnu er tilbage af Aaret, vil gjøre
sig særskilt Fjeld for at indhente det forsvante. Der er
ingen Tvivl om, at vore Søffende gjerne vil gjøre deres
bedste; men det turde være Tilfældet, at mange egentlig
ikke tænker over, hvad det gjælder, og derfor maasse
nøjes med at give betydelig mindre, end de lige saa
gerne vilde og udmærket godt kunde give.

Dg tør vi ikke gjøre Regning paa, at vore Søffende vil
frembære meget rundelige Gaver ved Slutningen af den
forestaaende Bønneuge? Ogsaa dette vil kunne bidrage

betydeligt til, at Standinavien ikke kommer til at staa saa langt tilbage for mange andre Lande i denne Henseende.

Ufigelig stort er det Ansvar, der hviler paa dette Folk, hvem Gud har betroet et saa herligt Budskab og et saa helligt Bærk. Ingen kan stille sig paa Sandhedens Side med Forbehold. Sandheden, Budskabet, Ansvarret — kan vi sige at have en fuld Forstaaelse eller endog en blot nogenlunde Forstaaelse af disse og saa samtidig holde vore Midler tilbage i en Tid som denne? Nej, lige saa lidt som Gud kunde have holdt noget tilbage, da Frelsens Plan blev lagt og stulde gennemføres. Og det er jo kun denne, vi ved Guds underfulde Naade nu faar Lov til at være med til at fuldende og bringe til Afslutning. Snart vil Herren sige til nogle: „Vel, du gode og tro Tjener!“

Til hvor mange af os vil han kunne sige dette?

E. A.

Iblandt Menighederne.

Siden vort sidste Aarsmøde har jeg arbejdet hovedsagelig i Skien, Borsgrund, Sandefjord og Tønsberg, men har ogsaa besøgt Larvik, Kragerø, Risør, Arendal og Kristiania flere Gange. Mit Arbejde har for det meste været for Soffende i Sandheden. I September Maaned besøgte jeg ovennævnte Steder og fejrede Herrens Huses Anordninger med dem, og vi erfarede Herrens Betsignelse og naadige Omfarg for os. Vi fik nyt Vidnesbyrd om, at han, som har kaldet os ud fra Verden og bevarer os i Sandheden, vil være med os indtil Enden og give os Sejer i Striden, saa vi med Frimodighed kan forfætte Vandringen mod det herlige Maal, vor Sjæls evige Frelse og Salighed paa den nye Jord.

Netop for jeg rejste hertil, besøgte jeg spredte Soffende i Gudbrandsdalen, som saa sjælden faar Besøg af vore Missionsarbejdere. Paa Vejen dertil standede jeg og havde et Møde paa Hamar med Soffende. Paa Lillehammer standede jeg, baade da jeg rejste, og da jeg kom tilbage, og havde nogle meget velsignede Stunder omkring Guds Ord med de fire Soffere, som bor der. Med de Soffende, som bor i Nærheden af Sjøa, havde jeg nogle saa Møder, og paa Sabbaten fejrede vi Herrens Huses Anordninger. Det samme gjorde vi paa Domaas med Soffende paa Lesje og Dovre Sabbaten forud. Disse var meget højtidelige og alvorsfulde Stunder, og vi følte baade glade og taknemmelige for vor Guds og Faders underfulde Godhed og Naade imod os. Dette var vist første Gang, at det Folk, som bevarer Guds Bud og Jesu Tro, har været samlet om disse Ihukommelses-Anordninger i Gudbrandsdalen. Det var mig en stor Glæde at saa tale om det underfulde og herlige Lys, som Herren nu har ladet skinne for os, og de tilstedeværende Soffende var glade og frydede sig i det Lys, som Herren har givet os angaaende Frelsens herlige Plan.

Nu er jeg kommen til Skolen i Skodsborg, og jeg vil herved bede mine fjære Soffende, hvor jeg har været, om at være Herren tro i alle Ting, og at de maa leve et helligt og selvopofrende Liv i aarvaagen Bøn og Baa-faldelse Dag for Dag, saa at de kan saa være iblandt dem, der agtes værdige til at undfå alle de frygtelige Ting, som skal komme over Jorderne, og blive bestaaende, naar Jesus kommer i sin Herlighed.

Jeg vil ogsaa bede alle mine Soffende om at erindre mig og Skolen her for Naadens Trone, at baade Lærere og Elever tilfammen maa blive underviste af Gud og stadig erfare hans Fred og Betsignelse. Med en hjertelig Hilsen til alle mine Troessoffende forbliver jeg Eders i Sandheden forbundne Broder

Skodsborg, den 11te Noobr. 1912.

Ole P. Norderhus.

Nord for Polareirklen.

I Begyndelsen af September var jeg atter i Tromsø og Balsfjorden og holdt en Del Møder. Menigheden i Tromsø var ved denne Lejlighed uden Lokale, saa Møderne blev holdt i et privat Hus. Men da dette var mindre heldigt, blev vi enige om at gjøre noget for at faa et Lokale. En Komité blev nedsat, som straks begyndte at arbejde.

Da jeg kom tilbage fra Balsfjorden til Tromsø, erfarede jeg, at det var lykkedes denne Komité at finde en pen Stue til Gaden og med egen Indgang, til en Pris af 9 Kroner pr. Maaned. Denne Stue blev da efter Menighedens Beslutning lejet og i en Haandevending omdannet til et hyggeligt Forsamlingslokale. Baade Prædiketale, Bønne og andet er alt Menighedens Ejendom.

I Tromsø er der flere Sabbatsholdere, som vi i en nær Fremtid haaber vil forene sig med os ved Daab. En begjærede Daab. I Balsfjorden var der fremdeles god Interesse. Her traf jeg Hr. Norheim, som nu gjorde Forberedelser til at rejse til Bardø. Vi blev vist megen Gjæstfrihed her. Kommegrød (Flodegrød) maatte vi spise, hvor vi kom. Kommegrød er her en Højtidskost, kogt af Rømme (Flode). Jeg tænker, at Hr. Norheim, der nu lugter Fisk i Bardø, vilde synes godt om en liden Tur i Balsfjorden for at spise Kommegrød.

Jeg var ogsaa en Tur i Steigen, ca. 50 Km. Nord for Bodo, og holdt et Par Møder. I Bodo begyndte jeg den 22de September. Paa Grund af de Erfaringer, vort Folk tidligere har haft her, er Bodo bleven betragtet som „Nordlands Fæstning“. Vi begyndte derfor efter megen Bøn. Gud stussede os ikke. Vi har haft op til 350 Tilhørere ved Møderne, og da Bodo er en By paa neppe 5000 Indbyggere, maa dette siges at være meget godt. Kollektorne har ogsaa været rigtig gode.

Naar jeg ser ud over Forsamlingen, saa ser jeg, at alle religiøse Bekjendelser i Bodo er repræsenterede. Her er Medlemmer af Indremissionen med deres Formand i Spidsen, Metodister med deres Pastor, Frelsesarméen med sin Sergeantmajor, de „Frie“ og „Frit-frie“ og „Synsfrie“ og „Frimissionen“ — alle disse sidder Side om Side med den almindelige Verdensmand for at lytte til det sidste Naadefald. Dette Kald gjælder alle disse. Et Værelse, der resulterer i Udydighed mod Guds Bud, er nødvendig for hvert eneste Menneske. Her er ikke Spørgsmaal om Bekjendelse. Guds Karakter maa alle være Besiddelse af, der vil møde Kongernes Konge ved hans Tilkommelse. Mange af disse besøgende sidder med oprigtigt Hjerte for at lytte til Ordet. De sidder med de „rette Dine“, som Hr. N. P. Nelsen plejede at sige, naar han stulde betegne Interessen hos de enkelte Tilhørere. Andre er kommen ind dels af Interesse, dels for at pass paa, at ikke „Børnelærdommen“ lider noget ved vor Forkyndelse. Nogle af disse, siges der, skal allerede have fundet noget, der efter en mikroskopisk Underøggelse ska være en farlig Sæd for de rettroende i Bodo.

Men om end der begynder at vise sig Tegn til Modstand mod vor Sag, saa ser vi daglig Beviser paa, at Interessen forøges. Ingen formaar at hindre Herren Bærk, og ve den, som staar i Vejen for det Bærk, Herren i denne Tid har besluttet at udføre for sit Folk!

Bød for Bærket her Nord. Særlig vil jeg opfordre Soffende i Nordland til at ihukomme Virksomheden paa de forskellige Steder heroppe.

Bodo, den 13de November 1912.

Chr. Tobiassen.

En Bige i 15—16-Aarsalderen kan saa Plads paa Kontor ved Henvendelse til Johan Minsaa, Grøften 4, Kristiania.

Det kunde maaste interessere Soffende at faa en Hilsen fra os herinde i Vats. Vi er nogle Soffende og har os et lidet Kofale, hvor vi holder vore Sabbatsmøder. Sondag den 8de September havde vi den Glæde at faa Besøg af Søster Hilda Andal, som blev hos os en Uge. Hun havde sit første Møde om Aftenen, og trods den korte Varrel havde vi et godt Besøg af opmærksomme Tilhørere. Herrens Aand var til Stede og velsignede vore Hjerter. Hun holdt ogsaa Møde Tirsdag og Torsdag Aften. Sabbaten havde vi en herlig Dag. Vi havde da Sabbatsmøde Kl. 2, og der blev tilføjet en Sabbatskole for Hjemmeafdelingen i Vats.

Sabbatsaften havde vi atter en Sammenkomst. Mødet var godt besøgt, og mange var kommet tidligt for at høre Sang og Musik. Tilhørerne var meget opmærksomme, medens Søster Andal talte om Guds Lov, og mange kom til at tænke alvorligt over dette Emne. Herren velsigne den Sæd, her er faaet!

Sondagen den 15de maatte vi sige Farvel til Søster Andal, som da rejste til Haugefund. Maatte Herren velsigne hendes Arbejde! Vi er meget taknemmelige for dette Besøg; thi vi har affides og lang fra Soffende. Vi har det Haab, at vi, naar Sommeren kommer, ofte maa faa Besøg af vore Soffende. — Hilsen med 5 Mos. 33, 27—29. Eders ringe Brødre

Vats den 15de Oktober 1912.

D. M. Olsen.

Til Sydafrika. Den 12te November afrejste Søster Anna Hansen fra Skodsborg til Bloemfontain, Hovedstaden i Oranjerikstaten i Sydafrika, hvorfra Sanatoriets Bestyrelse havde faaet Anmodning om at sende en Sygelejerke, der kunde hjælpe til med Arbejdet ved en Sundhedsanstalt derne. Hun afrejste fra Kjøbenhavn over Esbjerg den næste Dag til London og Southampton, hvorfra Rejsen den 16de fortsattes med Skib ned langs Africas Vestkyst direkte til Kapstaden, hvortil Skibet ifølge Planen skulde ankomme den 2den December. Godt et Døgn's Jernbanerejse fra Kapstaden med Tog vil føre ende til Bestemmelsesstedet. Søster Hansen, der i flere Aar har været knyttet til Sanatorievirksomheden herhjemme, vil sikkert kunne udføre et godt og værdifuldt arbejde i hint fjerne Land. Oprigtige Soffendes Bønner gode Ønster vil ledsage dem, der saaledes giver Afbid paa de hjemlige Fordele og Bekvemmeligheder for Herrens Navn at gaa ud, naar Mesteren kalder.

Missionskolen i Skodsborg er allerede godt i gang. For nærværende er der i alt ca. 55 Elever, som modtager Undervisning, og nogle flere ventes med det første, saa inden dette Nummer af „Missionssefterretninger“ udkommer, vil Antallet stærkt nærme sig de 60, og disse er tæt ved 20 norske. En god Aand hersker i kolen, og Gud velsigner os i vore Sammenkomster. Maatte alle de unge forstaa Værdien og Betydningen den Tid, de er her, og til fulde statte de Anledninger, der nu tilbydes dem! Alt beror paa, i hvilken Grad de kan faa velsigne den enkelte; men dette afhænger af Størstedelen af den enkelte selv. Den, som benytter sigene godt i Skoletiden for derefter at gaa ud i Arbejdet og benytte Tiden paa en forstaaende og Gud velsigelig Maade i Virksomheden — en saadan vil kunne gøre sikker Regning paa et frugtbringende Skoleophold og den beriget Erfaring i det aandelige Liv.

Søster Ragnhild Gurine Hauge døde pludselig hos os den 6te November 1912, efter Lægens Erklæring af Hjertelammelse, kun 23 Aar gammel. Sygdommen kom saa pludselig, at hun selv mente, det var et Slagtilfælde. Kun i ca. fire Timer laa hun syg. — Dagen eller rettere Aftenen for sin Død sad hun og strev med Blyant et meget alvorligt Formaningsbrev, som sandtæs efterladt til en af hendes paarende. Saaledes faar hun Anledning til at tale, efter at hun er død. — Vi fik et saa godt Indtryk af hende, at vi har Grund til at haabe, at hun faar være med i den første Opstandelse. Hun raabte til Jesus, medens hun var bevidst, og glædede sig daglig i Sandheden, som hun antog i Nordland for ca. to Aar siden. Hendes Hvilested blev Kristiansands Kirkegaard, hvor Forstanderen, Br. Norby, talte ved Baaren til Menigheden, som var godt fremmødt, Sabbaten den 9de November.

A. G. Sandbeck.

Husbestyrerinde. En slikt belanbefalet Pige søges til en let Plads straks paa Grund af nuværendes Sygdom. J. J. Schottland, Uhrmager, Ulsted St., Danmark.

To nye Traktater. „Vægter, hvordan svider Nat-ten?“ af L. Muder-spach. Pris 10 Øre. Endvidere „Bibelsk Helliggjørelse“, revideret og formindsket. Pris 15 Øre.

Bogmissionens Fremgang er stadig og sikker. Vort Forlagsshus i Kalifornien (Pacific Press) har i de første ti Maaneber af indeværende Aar solgt Subskriptionsbøger for ca. 160,000 Kroner mere end i 1911 og andre Bøger for 40,000 Kroner mere end i Fjor.

Følge en af Forlagets Bestyrelse for kort Tid siden fattet Beslutning vil „Missionssefterretninger“ fra Nytaar af udkomme i en lidt forandret Stikfelse. Formatet vil blive noget mindre, men det regelmæssige Sideantal vil blive forhøjet til otte. Hidtil har det jo varieret mellem fire og otte Sider. Vi tror, at denne Forandring vil glæde vore Soffende.

Huff paa, at Manuskript til „Missionssefterretninger“ maa indsendes saa tidligt, at det kan være Redaktionen i Hænde inden den 18de i hver forudgaaende Maaned. Vi vil gjerne faa vidt muligt søge at faa Bladet ud i rette Tid hver Gang, og dette kan kun ske, naar de, der har noget at rapportere, indsender deres Rapporter som ovenfor nævnt. Alt Manuskript sendes til Erik Arnesen, Skodsborg.

Til Underretning for de unge Brødre og Søstre, der har tænkt at komme til Skodsborg Badesanatorium til Baaren enten som Elever i Sygeplejen eller som Husholdningselever eller som Stuepiger eller hvad som helst andet Arbejde, skal herved gøres opmærksom paa, at Ansøgning herom skal være indsendt inden Udgangen af Januar Maaned. Ansøgningsblanket til Udfyldning erholdes ved Henvendelse til Forretningsfører Christensen, adr. Sanatorium, Skodsborg. Jo før Ansøgning indsendes, des bedre.